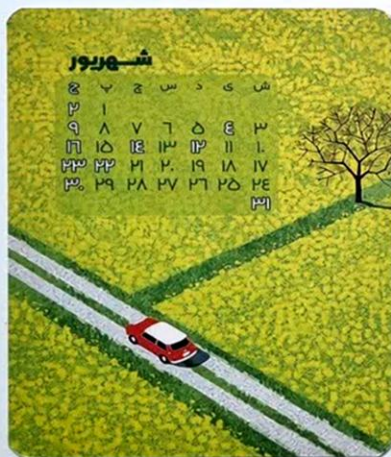

تقویم هفته

« ۱ شهریور ماه روز پزشک و بزرگداشت ابوعلی سینا »

هر ساله روز اول شهریورماه همزمان با زادروز حکیم ابوعلی سینا، به عنوان «روز پزشک» در تقویم رسمی کشور نامگذاری شده است. این مناسبت دو بُعد دارد: از یک سو یادآور جایگاه والای علم پزشکی و تلاش انسانهایی است که سلامت و درمان را به جامعه هدیه می کنند و از سوی دیگر فرصتی برای بازشناسی زندگی و آثار یکی از برجسته ترین دانشمندان تاریخ ایران و جهان است که سهمی بی بدیل در تکامل دانش پزشکی و فلسفه داشته است.

ابوعلی حسین بن عبدالله بن سینا (۳۵۹-۴۱۶ هجری قمری)، پزشک، فیلسوف و دانشمند فرزانه ایرانی، از مفاخر ماندگار تمدن اسلامی و از پیشگامان طب نوین به شمار میرود.

معروف ترین اثر او، کتاب «قانون در طب» که قرن‌ها در دانشگاه‌های اروپا و شرق تدریس می شد، یکی از مهمترین مراجع تاریخ پزشکی است و او را به درستی «پدر طب نوین» لقب داده اند.

نامگذاری روز زادروز او به عنوان روز پزشک، پاسداشت این میراث علمی و پیوند تاریخی میان دانش اصیل ایرانی و مسئولیت خطیر درمان است.

روز پزشک در جامعه امروز، یادآور جایگاه حساس و حیاتی آموزه های بوعلی سینا همچون «علم پیش از عمل» و اهمیت نگاه انسان مدارانه به بیمار است.

این مناسبت بهانه ای است برای بازنگری در نقش مؤثر دانش پزشکی در ارتقای سلامت عمومی و نیز برای زنده نگهداشتن میراث حکیمی که علم را نه ابزار، بلکه امانتی در خدمت انسان میدانست. گرامیداشت این روز، تجلیل از سیر علمی و فرهنگی ملت ایران و تأکیدی بر ضرورت تکریم ارباب رجوع در مسیر خدمت به سلامت جامعه است.

« ۲ شهریور ماه آغاز هفته دولت و شهادت سیدعلی اندرزگو »

هفته ای را آغاز میکنیم که صفحه ای درخشان تاریخ انقلاب را مرور میکند؛ هفته دولت، یادگار شهیدانی که با جان خود، خدمت را معنا کردند و به ما آموختند که «دولت» پیش از آنکه با مردانش شناخته شود، با آرمانهایش سنجیده میشود. این دو شهید بزرگوار، تنها کارگزاران صدیق نظام نبودند؛ بلکه بنیان گذار یک «مکتب مدیریتی» بودند که شاخصه های اصلی آن، ساده زیستی، مردم داری، تلاش بی وقفه و تعهد بی قید و شرط به آرمان های انقلاب است. آنان ثابت کردند که در نظام اسلامی، بالاترین جایگاه، جایگاه خدمتگزاری

بی‌منت به مردم است و بزرگ‌ترین افتخار، جلب رضایت الهی از طریق گره‌گشایی از کار خلق است. و باز در همین ایام، یاد شهید سید علی اندرزگو زنده میشود؛ مرد تنهایی که سالها در غربتِ تعقیب، در میان شب و روشنایی ایمان، برای فردایی تلاش کرد که خود هرگز به دیدارش نرسید. بگذارید آغاز این هفته، یادگارِ همتِ دیروزِ شهیدان در خدمت امروز ما باشد؛ خدمتی که هر یک از ما در این سازمان انجام میدهیم، ذرهای از همان راهی است که آنان با خون خود هموار کردند.

« ۳ شهریور ماه میلاد رسول اکرم (ص) به روایت اهل سنت آغاز هفته وحدت »

فاصله تاریخ دوازدهم ربیع الاول و هفدهم ربیع الاول به عنوان «هفته وحدت» نامیده شده است. هفته وحدت درس آموزی از کلاس معلم بشریت، حضرت ختمی مرتبت (ص) است که بر برکت میلادش، چهره جهان دگرگون شد و شرک ها و نفاق ها به یکرنگی گرایید و خصومت های چندین ساله به «اخوت اسلامی» مبدل گشت

نامگذاری این ایام به عنوان هفته وحدت متضمن حکمت ها و نکاتی ظریف است که توجه و التفات به آنها برکات مضاعفی را در بهره مندی از میلاد دردانه هستی، نبی الرحمه و رحمه للعالمین، نصیب مسلمانان و جهان اسلام خواهد کرد .

گرچه تحقیق و بررسی عالمانه و موشکافانه در شناسایی زادروز پیامبر اسلام(ص)، توسط مورخان و پژوهشگران در تاریخ اسلام ضروری و کاری بایسته است اما آنچه ضروری به نظر می رسد این است که پیامبر اسلام(ص) از همان آغاز خلقت چون خورشیدی تابان و به تعبیر قرآن کریم چراغ روشنگر تاریخ بشریت را منور به نور هدایت خود ساخته و با تولد آن مکرم خدای متعال اراده فرمود، مقام کرامت را به دست ایشان و با کتاب کریم خود تحقق بخشد.

نگاه هفته وحدت، نگاهی وحدت آفرین در همه مشترکات موجود در جهان اسلام و مسلمانان است، نگاهی که به تعبیر امام علی(ع) موجب می شود تا دست قدرت و توانای پروردگار در جمعیت و جماعت اسلام تجلی کند.

نگاهی که اختلاف و تشتت و تک روی را در جهان اسلام و نقشه استکبارگران زمانه بر کاروان اسلام را معرفی می کند. در آنجا که امام علی(ع) فرمودند: «با اکثریت هم داستان شوید که دست خدا همراه جماعت است و از تفرقه پرهیزید که موجب آفت است. آنکه از جمع مسلمانان به یک سو شود، بهره شیطان است، چنانکه گوسفند چون از گله دور ماند، نصیب گرگ بیابان است.»

در حقیقت هفته وحدت، هفته عزم و اراده در گام برداشتن به سوی بهترین است و لازمه باقی ماندن در این مقام تن دادن به فرمان «همچنانی که به تو دستور دادیم، در این راه ایستادگی کن، استقامت کن و صبر نشان بده. خود این ایستادگی کار دشواری است.

«امروز روز اتحاد دنیای اسلام است. وجود مقدس نبی مکرم و رسول اعظم اسلام(ص) مهم ترین نقطه ایجاد وحدت است... دنیای اسلامی می تواند در این نقطه به هم پیوند بخورد؛ این جا، جایی است که عواطف همه مسلمانان در آن جا متمرکز می شود؛ این، کانون عشق و محبت و دنیای اسلام است.

مسوولان فرهنگی، نویسندگان و علما باید از طرح مسایل اختلاف آفرین و تفرقه افکن پرهیزند. هم سنی و هم شیعه، همه باید روی این نقطه اتحاد تکیه کنند و توقع از علما و زبدهگان و نخبگان سیاسی است که اهمیت اتحاد مسلمانان را بفهمند و توطئه دشمنان را برای شکستن این اتحاد و هم دلی بفهمند». (بیانات رهبر شهید انقلاب اسلامی در سالروز میلاد پیامبر اعظم (ص) (۱۳۸۵، ۱، ۲۷)

۴ شهریور

روز «کارمند». بر تمامی کارمندان پرتلاش و متخصص مبارک باد

« ۴ شهریور ماه روز کارمند »

روز کارمند، قهرمانان بی صدا؛

امروز، روز کسانی است که با هر کارکرد کوچک، ستون‌های پایداری این سازمان و این میهن را استوار نگاه داشته‌اند. روز «کارمند»؛ اما برای ما، این واژه فراتر از یک عنوان شغلی، معنایی از «تعهد» و «ایثار» دارد.

کار، تنها تکیه‌گاه زندگی نیست؛ کار، تجلی کمال انسان و تبلور معنا در جهان ماده است. کار، همان هنری است که با دقت انگشتان و اراده‌ی قلب‌ها، از نیستی، هستی می‌سازد و از آشفتگی، نظم.

در روز کارمند، نگاه ما به سوی کسانی است که «کار» را نه یک وظیفه‌ی گذرا، که یک «رسالت مقدس» دانسته‌اند. ما امروز در برابر شکوه آن همکارانی ایستاده‌ایم که در سخت‌ترین ایام، یعنی در غوغای سال‌های جنگ و در میان تلاطم ناامنی‌ها، از قلم و میز

خود دفاع کردند. آنان آموختند که وقتی آسمان در تلاطم است، ایستادگی در برابر کارشکنی و حفظ جریان زندگی، خود والاترین نوع جهاد است.

آنها با پشتکار بی‌صدا، به ما نشان دادند که «نظم، ستون حیات میهن است» و خدمت، حتی در دل تاریکی، چراغ امید را روشن نگه می‌دارد. در روز کارمند، از تمامی شما که با عشق، با دقت و با حفظ کرامت انسانی، مسیر خدمت را ادامه می‌دهید، قدردانی می‌کنیم. شما تنها نیروی اجرایی نیستید؛ شما، حافظان نظم و مظهر استمرار حیات این سازمان هستید.

« ۵ شهریور ماه روز داروساز و بزرگداشت محمدبن زکریای رازی »

یکی از حوزه های درمانی که رابطه مستقیمی با بقا و سلامت انسان ها دارد، داروسازی است. اگر بخواهیم منصفانه به این موضوع نگاه کنیم، باید بگوییم این رشته قدمتی یکسان با زندگی انسان دارد. از آن جایی که از قدیم تا به امروز جدای از بیماری های صعب العلاج، بیماری های ویروسی و همه گیر هر از چند وقت یک بار، بشر را درگیر خود می کنند، لازم بود تا روزی به عنوان روز داروسازی در جهان وجود داشته باشد. چون باعث می شود افراد، اهمیت و ارزش این فعالیت و دیگر فعالیت های مرتبط با آن را به یاد می آورند.

در ابتدا، داروسازی از پزشکی جدا نبود ولی با پیشرفت علوم و تخصصی شدن آن، داروسازی به تدریج از پزشکی جدا شد و به عنوان علم مستقل، شروع به فعالیت کرد. تاریخچه داروسازی در ایران، به تأسیس دانشگاه جندی شاپور در زمان ساسانیان باز می گردد. بعد از اسلام، داروسازی در سرزمین های تحت تملک آن، پیشرفت زیادی داشت.

ابوبکر محمدبن زکریای رازی، مهم ترین داروساز دوره اسلامی است. رازی در نخستین سده اسلامی در سال ۲۵۱ در ری متولد شد. زکریای رازی علاوه بر پزشکی و داروسازی، در علمی مانند شیمی، فلسفه، نجوم و ریاضیات مسلط بوده و آثاری نیز در این موضوعات دارد. برخی از منابع تعداد کتب رازی را بیش از ۲۰۰ عنوان می دانند. مهم ترین کتاب رازی در زمینه پزشکی، کتاب الحاوی فی الطب است. به دلیل نگارش کتب مختلف در موضوع داروسازی، عموماً زکریای رازی را به عنوان داروساز می شناسند. رازی را مؤسس بیمارستان های ری و بغداد نیز می دانند.

« ۵ شهریور ماه روز ملی کُشتی »

پنجم شهریورماه سالروز تولد جهان پهلوان غلامرضا تختی و روز ملی کُشتی نماد جوانمردی و پهلوانی در ورزش ایران است.

روزگاری، بسیار از همدوره‌های «آقا تختی» و گوش شکسته‌ها در مورد چرایی ماندگاری او پرسیدم، هر کسی چیزی گفت، اما یک جمله بیش از همه به دلم نشست: «حتما آدم خوبی بوده که خدا اینقدر به او عزت داده است.

این ساده‌ترین، بی‌آلایش‌ترین و شاید صادقانه‌ترین تعریفی بود که می‌شد از تختی بزرگ داشت. مردی که خودش هم ساده بود، ساده زندگی کرد، اما ساده نمرد... تعریفی در دسترس، قابل فهم برای عموم، بدون آنکه چیز زیادی از زندگی نسبتا کوتاهش بدانند.

غلامرضا تختی روز پنجم شهریور ۱۳۰۹ در جنوب تهران به دنیا آمد، تا روزی که بر سکوی جهانی برود، سختی زیادی را تحمل کرد، مثل خیلی از قهرمانان کشتی، از خانواده‌ای نسبتا ضعیف به لحاظ مالی، با زمین خوردن‌های بسیار که همین سرعت پیشرفتش را اندک ساخته بود، به طوری که خودش سالها بعد که خاطراتش را به زبان آورد، گفت یک سالی که برای کار به جنوب کشور رفته و آنجا تمرین کشتی هم می‌کرد، هیچ پیشرفتی نداشت و چیزی به داشته‌هایش اضافه نشد اما همین کشتی‌گیر کم استعداد تمرینات جنوب کشور، با پشتکاری وصف‌ناپذیر، صاحب رکوردهایی در ورزش ایران شد که بعضی‌هایش همچنان دست نخورده باقی مانده است و از آن رکوردها و قهرمانی‌ها مهم‌تر اینکه ۹ دهه گذشته از تولدش، همچنان او بزرگمردی است که نامش بر پیشانی ورزش ایران می‌درخشد. جهان پهلوان تختی، یک طلا، دو نقره و یک عنوان چهارمی در چهار دوره حضور در المپیک‌های ۱۹۵۲ هلسینکی، ۱۹۵۶ ملبورن، ۱۹۶۰ توکیو و ۱۹۶۴ رم به دست آورد.

به پاس منش پهلوانی و جوانمردی، انسان دوستی و دلاوری‌های این نگین درخشان ورزش و کشتی ایران، پنجم شهریورماه زادروز تولد وی را در تقویم رسمی کشور به‌عنوان «روز کشتی» نامیدند، تا علاوه بر زنده نگاه داشتن کشتی به‌عنوان یک میراث فرهنگی ایران، راه و رسم جوانمردی و پهلوانی نیز سرلوحه زندگی تمامی جامعه کشتی قرار گیرد.